

blev afslaaet. Der skete derefter Henvendelse til Indenrigsministeren, hvem den Gang Post- og Befordringsvæsenet henhørte under. Det var i Begyndelsen af dette Aar, men det frugtede heller ikke; men nu, som sagt, haabe Beboerne dernede, da Ministeren ogsaa er Landboer, at man ved en Henvendelse fra mig til den højtærede Minister kunde opnaa dette Gode. Nu er det saaledes, at der fra Administrationen over for andre Egne er gjort overordentlig meget for at fremme Postbesørgelsen, saaledes at Posten saa hurtig som muligt kan komme Publikum i Hænde. Jeg behøver i saa Henseende kun at minde om, at for to Aar siden var der en Bevilling paa Finansloven paa ca. 100,000 Kr. til Ansættelse af henved 100 ny Postbude her i Kjøbenhavn, saaledes at der her kunde blive Brevomdeling 8 Gange daglig. Ved Stationerne paa Kystbanen lige fra Kjøbenhavn til Helsingør faa Beboerne ogsaa deres Post tilbragt to Gange daglig, der synes altsaa at blive set noget forskelligt paa Forholdene over for de forskellige Egne her paa Sjælland. Det synes at gøre en Forskel, om man bor Nord for Kjøbenhavn eller i Kjøbenhavn, eller om man bor længere ned ad det sydvestlige Sjælland til, skønt Afstanden derned til er saa kort, at det ikke synes at kunne være afgørende. Det kunde naturligvis ogsaa ved Samvirken imellem Jernbanevæsenet og Postvæsenet opnaas, at det Morgentog, som medbringer Kjøbenhavnsposten, kunde komme noget tidligere derned, men Forholdet er dog alligevel nu saaledes der, at de meget godt kunde faa Post samme Dag. Det har ogsaa nogen Betydning for Jernbanevæsenet, idet det ikke alene er Aviserne og Brevene, som Posttoget medbringer, men ogsaa Anmeldelser af Gods. Det ligger dog saa nært, at det ikke kan have nogen ringe Betydning for Jernbanevæsenet, at disse Anmeldelser om ankomne Vognladninger af Gods saa hurtigt som muligt komme Adressaterne i Hænde, saa meget mere som det er vitterligt, at vi have haft meget lidt Materiel. Jeg har set nede i denne Egn, altsaa paa Vestbanen, at det ikke er saa ganske sjældent, at Godsvognene ogsaa maa benyttes til Mennesketransport, og det har dog vel egentlig ikke været Meningen; jeg har ganske vist aldrig set det paa Kystbanen, men paa Vestbanen og Slagelse—Næstved-Banen. Naar Forholdet er saadant, ligger det nært, at der fra Jernbanevæsenets Side bliver gjort, hvad der kan gøres, for at Godsvognene saa hurtigt som muligt kunde blive disponible til det Brug, der i Øje-

blikket ligger for. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage noget Hensyn til disse Bemærkninger, for at Postbesørgelsen paa denne Egn kunde blive noget bedre.

Med Hensyn til Jernbanevæsenet vil jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger. Der opstaar jo undertiden Kalamiteter, naar Folk skulle have Billetter paa Jernbanestationerne; der er vist ingen Bestemmelse om, hvor lang Tid før Togets Afgang man kan løse Billet; jeg har læst noget om det i Bladene, men det har ikke tidligere været mig bekendt, at man ikke kan faa Billetter i de sidste 5 Minutter før Togenes Afgang. Den Kalamitet er ogsaa truffen mig selv — jeg har den gamle Vane at komme i lidt god Tid, naar jeg skal rejse — at maatte vente, jeg havde nær sagt, til det yderste Øjeblik, inden jeg kunde faa min Billet, skønt det forekommer mig, at vedkommende Assistent kunde have god Tid dertil; men naar der ingen Regler er herfor, er man nødt til at se til, indtil vedkommende Assistent eller Billetsælgere finde det for godt at betjene Publikum. Jeg skal nævne et Eksempel fra den allernyeste Tid. Det var nede i Slagelse, en højtstaaende Militæreembedsmand kom ind i samme Kupé som jeg; han kom nede fra Korsør og ankede over Billetsalget nede paa den Station. „Jeg gik og iagttog“, sagde denne Embedsmand, „to tarvelig klædte Kvinder, der gik foran Billetsalgsstedet og saa naadeligt derind og bankede paa Ruden for at faa Billetter; men der blev intet Hensyn taget til dem, det var ogsaa en halv Snes Minutter, før Toget skulde gaa; men da jeg kom og forlangte min Billet, fik jeg den straks, og saa fik de tarvelig klædte ogsaa deres“. Ligesom der vistnok paa alle Landets Stationer er opslaaet, hvad Tid Togene afgang og ankomme, maatte det vist ogsaa være formaalstjenligt, om der ved Siden deraf var opslaaet, paa hvad Tid Passagererne havde Ret til at kræve deres Billetter, naar de staa med Pengene i Haanden og ville betale. Jeg tror, at Publikum har en vis Ret til at forlange det.

Det vilde ogsaa være heldigt, om der paa de Jernbanestationer, hvor der er Restauration, fandtes en Priskurant over de Livsfornødenheder, man kan faa der; det er mig ikke ukendt, at vedkommende Restauratører paa disse Stationer kunne have en Indtægt omtrent som en Ministerløning. Det skal man egentlig ikke misunde dem, men det er dog tvivlsomt, om de have Ret til at holde de høje Priser paa